

[illegible]

Men kortfattat så bygger teorin på en grundidé.
En järningsperson undviker att begå brott i sina egna hemkvarter.
Där är risken att bli jänkänd helt enkelt för stor.
Prof. Kim Rosmö.
När vi placerar ut hundåden på en karta,
vill läs en tom cirkel runt Möllevången, Rådmansvången och Södervärn.
Men området innanför cirkeln blir stort.
Här finns lägenhetshus, köpcentrum, sjukhus och krogar.
Innanför cirkeln, både över 20 000 personer.
Men några av de personerna har blivit extra intressanta för oss.
Kan vi berätta för lyssnarna vad vi är för någonstans, ungefär?
Vi rör oss innanför den här ringen.
Som vi så klassiskt utpekade när vi gjorde geoprofileringen.
Vi har en specifik person där vi har ett namn och en adress.
Det är härutöver för vi står just nu.
Det här är mina kollegor, Joakim Palmqvist och Maria Loven.
De är ute på promenad genom området.
Förbi adresserna där några av våra misstänkta bor.
Vår lista bestod från början av ett dussintal personer.
En del av dem har blivit betydligt mer intressanta på grund av vad de bor.
Andra har vi kunnat stryka från listan.
Bland annat, för att de helt enkelt bor på fel ställe.
Spårhundarnas Julius Victorson.
Det är kombinerat med andra faktorer.
Till exempel att den misstänkte bor med andra människor.
Inte bor ensam.
Då sjunker sannolikheten i mitt huvud.
Hur lever personen för övrigt?
Finns det någon historia av psykisk sjukdom?
Är personen dömd för brottidigare?
Det är många faktorer som behöver spela in.
Men var personen bor tycker jag absolut i avgång.
Till exempel passar Gärningsmanna-profilen väl in på en medelålders man.
Som vi kallar kattplågaren.
Han är bostatt i utkanten av cirkeln.
Under ett par dagar är han vår huvudmisstänkte.
En man som passar precis på Gärningsmanna-profilen.
På millimeter när Hemdvlja mot samhället.
Historia av att skada djur.
Kriminellt förflutet och så vidare.
Bostatt, vad säger du Julius?
Är du utkanten?
Ja, absolut.
På en rimlig plats skulle jag säga.

Det fanns andra omständigheter som vi hittade när vi tittade närmare på honom.
Jag var ju faktiskt och tittade till hans lägenhet.
Vilken våning han bodde på och skickade en annan gåvan på att kolla lite grann.
Men då kunde vi avfärda även honom.
Men trots att namnen efter namnen kan strykas från vår lista.
Finns fortfarande ett antal personer kvar.
Som passar in både på geoprofilen och Gärningsmanna-profilen.
Och när vi fortsätter vår granskning blir plötsligt ett mönster tydligt.
Flera ledtrådar pekar mot ett par kvarter nära Möllevångstorget.
Vi har ju fått in flera uppgifter som har pekat mot några kvarter i närheten av Möllevången.
Dels uppgifterna i sig själv har varit intressanta.
Dels har själva området också passerat in i den geografiska profileringen.
Vår Gärningsmanna-profil säger att hundplågaren läcker information på ett eller annat sätt.
Och enligt professor Kim Rosmo kan det vara bra att dela resultatet av en geoprofilering med allmänheten.
Det kan få boende i det aktuella området att tänka till.
Och kanske till och med inse att de sitter på värdefull information.
Någon där ute måste veta mer.
Det är Maria Loven och Joakim Palmkvist och hör igen.
Men den här gången är de inte bara ute på en promenad för att se vart våra misstänkta bor.
Den här gången är de på väg upp i en trappuppgång vid Möllan.
Jag heter Maria Loven och det här är min kollega Joakim och jag på Sysvenskan.
Vi är bunt här för att vi har skrivit väldigt mycket om de här hundblöden som har varit i mannen.
I en annan trapp, på en annan gata i närheten, i Julius Victor Sonn och Daniva Sonn samtidigt i full gång
med att krakka på andra dörrar och prata med andra grannar.
Med sig har de specialgjorda flygblad.
På varje flygblad finns en kortfattad beskrivning av vårt arbete
och kontaktuppgifter för att kunna höra av sig med tips.
Syftet med det var ju att vi ville såklart prata med folk, se om de har sett något eller hört något
men också att vi ville sprida ordet och få grannarna att prata med varann och att folk ska hålla utkik
framöver.
Och att vi ville skaka om hundplågaren, om nu hundplågaren verkligen bor där och får den personen
reagera.
Totalt knackar vårt reporterteam på över 200 dörrar och responsen bland de boende är bättre än
vad vi vågat hoppas på.
Feedbacken vi fick var ju väldigt positiv. I princip alla kände ju till hundplågaren, de kände till att vi
skrev om det.
Och väl där fick vi ju ännu fler tips som vi kunde gå vidare med och det har vi också gjort.
Vissa har vi kunnat avfärda direkt och andra har vi kvar.
Det är inte bara dagtid, vi har befunnit oss i kvarteren runt Möllan under de senaste månaderna.
Vi spolar tillbaka klockan, till dagarna precis efter påsk.
Så vi har alltså tagit beslutet nu att börja spana. Där är vi nu.
Här var ju ett nytt år, det alldeles här om natten, på Anand och påsk.

Då nån var ute och lade ut såna här bullar så vi kan tänka att det här kan hända vilken natt som helst igen.

Så Sallie, det är du och jag som kör första passet i natten.

Det är den 12 april och det har gått två dagar.

Sen mina kollegor, Daniva Somm och Joakim Palmqvist hittade en hundbullet på Salldarebosvägen.

Precis sin till Östra Kyrkogården.

Inuti den låg en sylvast metallstjärne.

Hundplågaren har slagit till igen.

Hela spårhunderna timmet sitter nu samlade på redaktionen.

Vi vet att hundplågaren verkar lägga ut sina bullar under natten eller den tidiga morgonen.

Och vi vet att ett dåd sällan kommer ensamt. Julius Victorson igen.

Vi kan ju se i mönstret att när det väl sker ett dåd så sker det oftast ett dåd inom åtminstone i alla fall någon eller några veckor.

Därför har vi bestämt oss för att börja spana på intressanta adresser.

Vi har tänkt att vi ska sitta på vars plattstor och göra dem.

Vi har varit i en bil på var sin sida av kvarteret.

Vi har ju tagit ut planritningar och har också spanat lite.

Jag tänker om en av oss sitter på den här framsidan av kvarteret och span på ytterdörren

då kan man också se om det är tänd eller släkt här i fönsterna.

Det är objektets fönster.

Trima brillianta brittiska serier på Britbox.

Upptäck en värld av brittiska serier som Stonehouse, A Spy Among Friends

och nya exklusiva Before We Die, säsong 2.

Pröva kostnad fritt i 7 dagar på britbox.com och därefter 8-9 kronor i månaden om du inte väljer att avsluta.

Vilkår gäller?

Britbox, onäklig brilliant brittisk TV, allt samlat på ett ställe.

Testa någon av våra glasiga sommarnyheter, som chokladrömen McFlurry Cookies & Cream eller Sunday med strösser, förändas 25 kronor bara på McDonalds.

Från våra positioner i den här första kvällen kommer vi kunna ha uppsikt över två olika portar och några fönster till en misstänkt lägenhet.

Vi vet ju fortfarande inte om det är den här personen, utan det är ju ett span.

Vi behöver kartlägga den här personen se.

Är det människan bakin på natten? Är det tent?

Vilka tider rör den här personen sig?

Vi behöver helt enkelt ha mer information än det vi har just nu.

Det blir en lång natt i bilarna.

Det är svårt att se portarna i mörkret.

Särskilt när regnerna kommer tillbaka.

Särskilt när regnet börjar smattra mot rutan och i strax efter klockan halv tre.

En bit bort väntar en taxibil på nästa körning.

En ung man på Gällsbergstyckel åker förbi.

Men i stort sett är det tomt på Malmesgator efter midnatt än vardag i april.

Lamporna är i fönstren till den misstänktes lägenhet, för det blir släkta.

Dan och jag dricker kaffe.
Äter snacks och pratar med varandra i telefon för att hålla fokus uppe.
Det är också en fråga hur länge kan vi spana?
Om vi är i sex pers, man är två varje kväll.
Att man pallar och spana två nätter var.
Det är sex nätter.
Om ingenting händer på sex nätter kan man fortsätta då.
Det blir så tydligt när man sitter här och ser så får personer att det är ganska lätt för hundplågaren och har varit under de här åren att ge mig se ut på natten eller tidig morgon.
Så är det med största sannolikhet ingen som ser när du släpper de här bullarna på olika platser.
För det är inte så jäkla mycket folk i rörelse.
När klockan närmar sig halv fyra dyker plötsligt en bil upp framför mig.
Ur den kliver en person som liknar personen vi spana på.
Ansiktet är svårt att se i mörkret.
Frisyren stämmer, men kroppsbyggnaden får mig att tveka.
Personen slår in portkoden och försvinner in i trapphuset.
Vi väntar spánt på om lamporna i lägenheten ska tändas.
Men det gör de inte.
Trots nedelaget den första natten fortsätter vi med våra nackliga spaningar.
Ibland i bil, ibland ute på gatorna.
Men ingenting händer och inga nya bullar dyker upp.
Julius Victor Sonnen.
Spaning i teori låter väldigt spännande med kikare och grodräkt och snut kaffe.
Men i praktiken så är det ett sittunderlag.
Det är lite småkallt.
Det är att sitta helt stilla på en mörkplats och stirra på en trappuppgång eller åt fönster och vänta på en lampa som ska tändas.
Det är extremt psykiskt påfrästande, det är det.
Efter ett tag tvingas vi inse av våra begränsningar.
Vi kan inte fortsätta spana varje natt i hopp om att det till slut kanske ska ge nånting.
Efter ett tag så avbröt vi särskilt eftersom uppgifterna vi hade att gå på var ganska vaga.
Men vad som hände sen då är att jag kan svara på hur många kvällar det var eller hur många dygn.
Det är bara några dagar ju.
Ja, så kommer ett nytt dård.
Jag har oerhört irriterande.
Det var väl det.
Det var George Herman och hittade ute på Eksfällskatan i den här cykeltunnen.
Det var en udda plats.
Men alltså det är precis samma bullar och det är precis samma tillverkare att ge oss tusan på.
Hade vi bara suttit där utanför porten så skulle vi sett personen komma ut från sin lägenhet och cykla iväg och så hade vi kunnat haka på och ta

henne inflagranti.
Det hade varit perfekt.
Men där satt vi på våra breda arslen.
Aj vad man blir sur.
Eller vi hade kunnat ha spana inse.
Det var ingen som gick ut ur den här lägenheten på hela kvällen.
Vi har en person att stryka från listan.
Det kan nog möjligt ha varit den här personen.
Både de fallen hade ju varit guld och ha i nu läget.
Vi gör nya spaningssinsatser igen efter fallet på Eksfällskatan.
Men det dyker inte upp några nya bullar och veckorna går.
Hundplågaren har terroriserat Malmes hundägare i över två år.
Det är i december 2020 som det första fallet med brödbullar dyker upp i Rörsjöparken.
De små runda bullarna ser hembakt ut,
med vassa föremål inuti.
Bullarna har sedan dess blivit hundplågarens kännetecken.
Men bland de över 160 polisanmälningar om farlig hundmat som har kommit in till polisen de senaste åren finns ett märkligt mönster.
Under sommrarna tycks då den upphöra.
Så här års får jag som köksbord komma ut i det gröna och vara med på grillmidagarna.
Idag blev det kycklingsbett i olika människor.
Chilli och ingefärrak, paprika och orter och jalapeno och vitlök.
Ja, de är färdigmarinerade förstås.
Lönneberga värt att samlas kring.
Både 2021 och 2022
passerar hela juni och juli, utan ett enda fall.
Sorterar man bort dem,
sorterar man bort dem,
sorterar man bort dem,
sorterar man bort alla anmälningar som inte rör de karakteristiska brödbullarna så blir uppehållen ännu längre.
Under 2021 dyker det inte upp en enda brödbulle under maj, juni eller juli.
2022 hittas brödbullar med metallbitar i den 18 februari.
Sen röjer det nästan åtta månader innan det dyker upp brödbullar igen.
Kanske styrs pausen av gärningspersonen psykiska mående.

Kanske handlar det om rent praktiska omständigheter.

Dan Iverson.

Om man har en sommarstugare bort från stan

eller man har dem på besök kanske

så att man inte kan vara uppe på natten

och slarva på det sättet.

Det rör ju sig också fler ute

på sommaren än vad det gör på vintern.

Så att risken att bli upptäckt

blir ju större på sommaren på vintern.

Baserat på vårt något knapphändiga statistiska underlag

befinner vi oss troligtvis mitt i ett nytt uppehåll just nu.

Vi får väl ändå utgå från att

det blir en likadant sommar i år.

Det finns en mycket markant skillnad

jävelt med förra året.

Och det är vi som sitter här nu.

Vi har lagt mycket resurs på hd-sv

på detta och vi har gett

väldigt mycket mer uppmärksamhet åt det.

Mer koncentrerat och fokuserat.

Och vi pekar var personen skulle kunna befinna sig

eller bo.

Det kan ju vara så att den här

grejerna som kastades ute på Eriksfälgskatan

de bullarna som låg lite utan för de vanliga

det slängde personen där

därför att hän tyckte

vi hade kommit för nära

och så ville hän leda vårt spår.

Maria som själv är matte till

Foxtergen Puck

har märkt en förändring bland Malmes

hundägare den senaste tiden.

Jag tycker väl att det kanske

har lagt sig lite.

Man ser färre hundar med munkor.

Man ser färre hundägare

som går och tittar på marken

framför sin hund.

Det känns som att

kanske lite har det gått tillbaka till

hur det var innan.

Och det kan ju också göra

att folk inte är uppmärksamma
när det smäller till igen.
För kriminologiprofessorn Kim Rusmo
är tydlig.
Den här sorten seriebrottslingar
drar sig ofta tillbaka när
förutsättningarna inte är helt rätt.
Men det betyder inte nödvändigtvis
att de har slutat för gott.
Serial fänderser give this off
and they'll stop for a while.
Like they're cured
that they will re-offend
it's just the circumstances are
not appropriate and then they'll pop up again.
Kanske har de senaste månadernas
uppmärksamhet fått hundplågaren
att lägga av.
Eller så väntar personen
bara på rätt tillfälle
för att slå till igen.
Oavsett vilket så fortsätter
vår jakt på svar.
Stor uppmärksamhet
skräckslagaren undplågar
ensam
hemnare
som inte vågar kasta ut bullar
för att vända hundägare
i stan är ute efter henne eller honom.
Vad gör den personen då?
Hemdviljan mot samhället
eller mot den omgivande världen
där det finnas kvar.
Vad händer nu?
Kommer det bli ett nytt modus operandi
här nu då?
Kommer den här personen att ge sig på
någonting annat eller börja
terrorisera Malmö
på något annat sätt?
Det kan man bara spekla i.
Följ sydsvenskan dock
i din poddspelare

för att inte missa nästa avsnitt.
På sydsvenskan.se
nesträckspårhundarna
och fler delar av vår granskning
och kartor över var
och när hundåden har inträffat.
Där kan du även tipsa
spårhundarna direkt
om du har information
som kan hjälpa oss vidare.
Reportrar i den här serien
i Maria Loven, Julius Victor som
Joakim Palmqvist och Daniel Iversson.
Poddproducent och manusförfattare
i Jag, Salliv Allstedt.
Musiken kommer från Epidemic Sound
och ansvarig utgivare
är Malena Henrikson.